

טור' מיטלמן אליהו

2112213

בן יונה ומנשה

נולד ב-כ"ב באב תשי"ב 13.8.1952

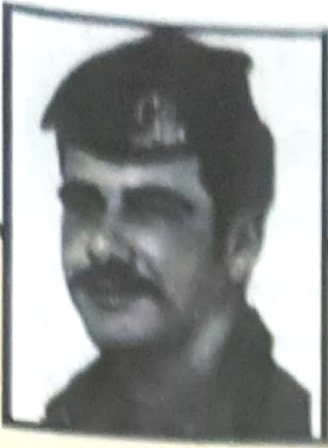
התגייס לצה"ל ביולי 1970

שרת בסיירת אגוז

נפל ב- י' באדר תשל"ב 24.2.1972

בעת פעילות מבצעית.

מורימלמן אליהו,

בן מנשה ויונה. נולד ביום כ"ב באב תשי"ב (13.8.1952) בכפר-סבא. הוא למד בבית-הספר היסודי בפתח-תקוה ולאחר-כך, כאשר החל לעסוק בהדרכה בתנועת "הנוער-העובד", מצא את דרכו לחברת הנוער בקבוצת ראש-הנקרה, שם למד בבית-הספר התיכון "גשר-חזיר". הוא היה ספורטאי מעולה ועבר קורס מצילים, כחובב. הוא אהב לעבוד בשדה, לנהוג במרקטור והיה קשור לבעלי-חיים מטבעו. היה בן מסור להוריו ונהג עמם כירידה. הוא היה בעל נפש אצילה ועדינה, שמח בחלקו ועליו מטבעו.

אלי גויס לצה"ל בסוף חודש יולי 1970. הוא הציב לעצמו אתגר - להתנדב לסירת מובחרת, ושאיפתו נתגשמה. יום לפני שהגורל התאכזר אליו הוא בא הביתה, עליו כתמיד, וחיוך שובב על שפתיו. הוא הבטיח לשוב למחרת, אך באותו יום איבד חיוך בפעילות אויב. היה זה ביום י' באדר תשל"ב (24.2.1972). הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בפתח-תקוה.

חברו לחדר במשך ארבע שנים רצופות בקיבוץ העלה קווים לדמותו ובין השאר כתב לאמור: "הוא ניסה להוכיח שאין דבר שאין בכוחו לעשות. בייחוד בתחום העבודה בקיבוץ. נתגלה כנער אוהב חברה ובכל מקום אשר בו היה, מיד היו רעמי הצחוק מחדהדים. הוא הצטיין גם בכישרון משחק והיה ממארגניה של להקת-הבידור של החברה, שהוסיפה הרבה להווי של הקבוצה ולגיבושה. כאשר גויס לצבא רצה להוכיח שוב ושוב לעצמו ולחבריו שבכוחו לעשות דברים 'גדולים'. לאחר תקופת שירות קצרה בנח"ל התנדב לסירת ובחזרו מפעולה כלשהי לא היה גבול לגאווותו. הצבא אמנם הרחיק אותו מהמשק אך הוא נהג לבקר ולשמור על קשר מתמיד עם הקבוצה. לבסוף ביקש להצטרף כחבר ונענה בחיוב". מפקד יחידתו כתב להוריו מכתב תנחומים ובין שאר דברים כתב: "בנכם אלי שירת כלוחם ביחידתנו. אלי עבר ביחידה תקופה לא קלה של אימונים ותעסוקה מבצעית ופעילות מעבר לגבול. תוך תקופה זו התבלט בין חיילי פלוגתו כלוחם וכחבר. היה ידוע בחריצותו, במסירותו לתפקידו ובנכונותו לעזור לחבריו. בנפלו אבד לנו אחד מטובי לוחמינו ולרעיו הלוחמים אבד הטוב שבידידים".

"יהי זכרו ברוך"

קיבוץ ראש הנקרה בו הוא התחנך

ראש הנקרה או כפר ראש הנקרה הוא קיבוץ במישור החוף הצפוני ליד הגבול בין ישראל ולבנון, מצפון לעיר נהריה. זהו הישוב הצפוני ביותר לחוף ימה של ישראל הקיבוץ משתייך למועצה אזורית מטה אשר.

בתום מלחמת השחרור התארגנו שתי קבוצות של לוחמים משוחררים, קבוצה של חניכי עליית הנוער מחנייתה יחד עם הכשרת "אבוקה" של הפלמ"ח לשם הקמת יישוב חדש. הקיבוץ הוקם ב-6 בינואר 1949 ועבר למיקום הקבע שלו ב-1 באוקטובר 1950.

בראשית העשור הראשון של המאה ה-21 הופרט הקיבוץ. בעקבות ההפרטה התבצעה הרחבה של שטחי השיפוט, והוכשרו כ-150 חלקות לבניית בתים צמודי קרקע, והתיישבות של אזרחים הן צעירים והן מבוגרים. השלמת פרויקט ההרחבה משוע להסתיים בשנת 2009.

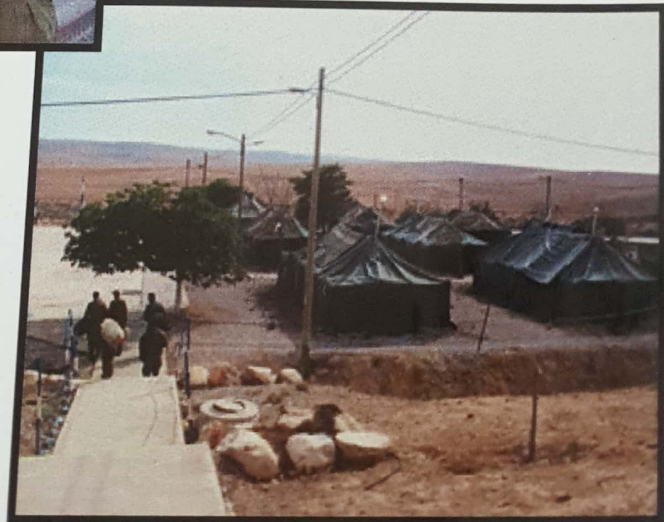
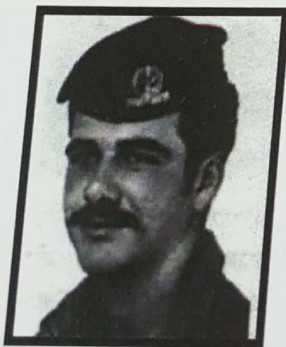
מקורות הפרנסה של הקיבוץ הם חקלאות, תפעול אתר התיירות של ראש הנקרה ו"תרבויות רה"ן" שהיא מעבדה לריבוי צמחים.

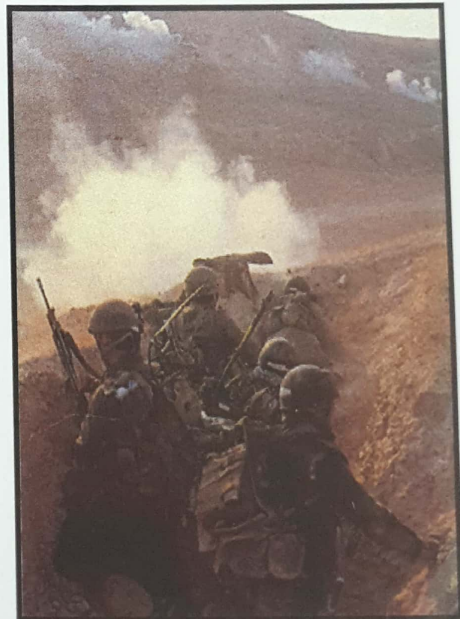
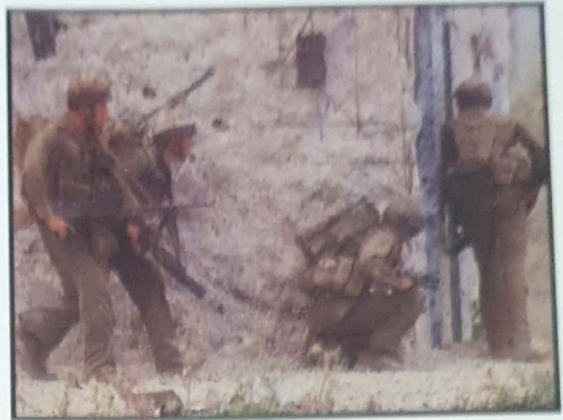
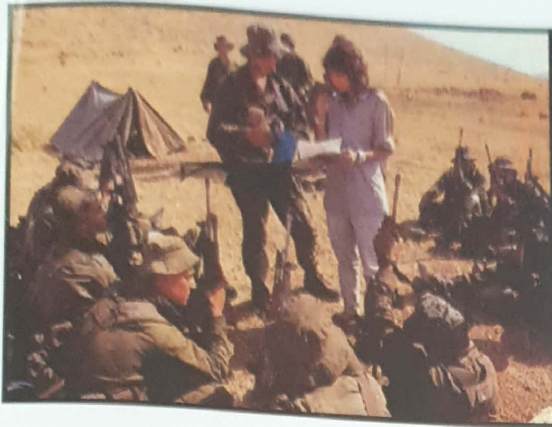

חטיבת הנח"ל בו שירת זמן קצר

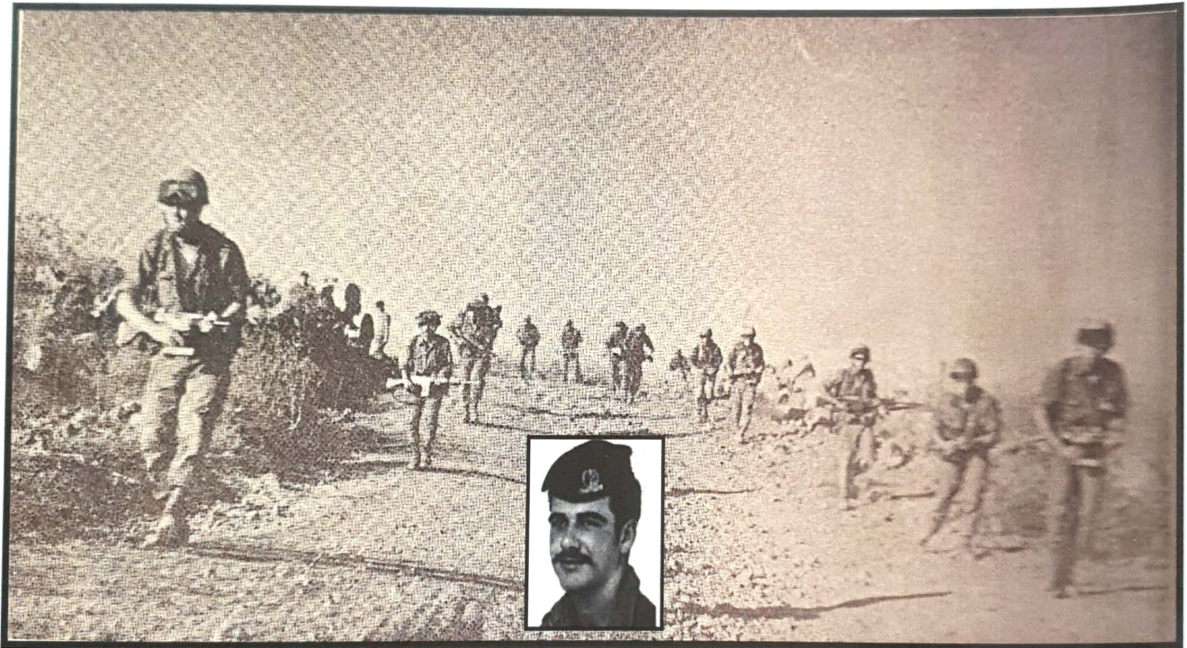
חטיבת הנח"ל (חטיבה 933), היא חטיבת חיל רגלים סדירה בצבא ההגנה לישראל, הכפופה לעוצבת הפלדה. שמה של החטיבה נגזר מראשי תיבות של מסגרת נוער חלוצי לוחם (נח"ל), משום שמקורה בגרעיני הנח"ל שהוקמו החל מימיה הראשונים של מדינת ישראל. עם זאת, כיום רוב החטיבה מורכבת מחיילים מכלל הציבור, שאינם קשורים לתנועת ההתיישבות ולגרעינים. חיילי חטיבת הנח"ל חובשים כומתה בצבע ירוק בהיר עם סמל חיל רגלים ונועלים נעליים אדומות. תג היחידה של הנח"ל מורכב מחרב, מגל וחיטה. החרב מסמלת את ההגנה והמגל והחיטה מסמלים את עבודת האדמה והחלוציות. ארבעת החצים מסמלים את גדודי החטיבה: גרניט, שחם, בזלת והגדס"ר (גדוד הסיור). מפקד החטיבה הנוכחי הוא אלוף משנה אמיר אבולעפיה שנכנס לתפקידו במרץ 2010. אבולעפיה הוא המפקד הראשון של החטיבה שגדל בשורותיה מאז גיוסו

באימונים

חיילי אגוד בעת אימון

על היחידה

צרוף קטן, שנים שלושה ג'יסים מזוודים, מספר נעלים אדומות וקומץ כחורים מתנדבים. אלה הוו את ה"חוליה" הצפונית - אותה חוליה שהפכה ברבות הימים לסיירת סיקור צפון. סיירת "אגוז".

תפקידי החוליה הסתכמו באבטחת המוביל הארצי ובסוורים בודדים בגבול הצפון, אולם עם התגברות הפעילות החבלנית לאורך הגבול וגם התגברות הסכנה ביישובי הצפון כן רבו המשימות ומגוון הפעילויות שהוטלו על אותה יחידה שהלכה וגדלה מאותה "חוליה" ל"יחידה" ועד ל"פלוגה".

לוחמים נוספים ומתנדבים רבים החלו למלא את השורות, ה"צעירים" הפכו ל"ותיקים" ומסורת לוחמים החלה להתגבש ביחידה.

במלחמת ששת הימים השתתפה היחידה בקרבות בגולן, עד כבוש קונטרה, ועם שוך הקרבות קבלה עליה היחידה את משימת אבטחת גבולות הצפון - ירדן סוריה ו- לבנון. עיקר פעולתה ועבודתה של היחידה היה בעבודות הביטחון השוטף בן המלחמות. לא קלים היו החיים השגרתיים בסיירת עיקר פעולתה בין המלחמות, כאשר בחוץ בעורף הרגשת שלום ובטחון ואילו כאן מלחמה יום יומית עם החום והקור עם מחבלים וצבא אויב ולפעמים עם היצר - זה הקורא לך עזוב, לך למרכז השתעשע ראה כולם עושים כך. שם אין מלחמה אין מתח אין הששות אין חברים "נופלים".

היו שלא עמדו בזה ונשרו אך אלה שנשארו הם היו התוך, הרך, והטעים, עם הקליפה הקשה של ה"אגוז". יחסי אחות וקשרי ידידות שהזמן לא יתירם נרקמו בין הלוחמים לבין עצמם ובינם לבין היחידה. קשרים שרק אנשי הסיירת יכלו להביןם ולחושם והם שהיוו את השלד שתמך וחיוק את ידיהם של הבהורים לעמוד בשגרה השוחקת של היוזם יום.

מארבים מארבים ומארבים. בלילות החום של עמק הירדן ולילות הכפור בהרמון. מאות מארבים ללא תוצאות ורק לעיתים התקלות. ובכל מארב אתה חייב להיות ערני, מתוח "אולי דווקא היום יבואו..." שגרת תעסוקה שרק בודדים יכלו לעמוד בה ונוסף לכך סיורי בוקר מתוחים, אבטחת עובדים ומודדים ברמת- הגולן, מרדפים אחר המחבלים בסבך גבול הלבנון, שרק חיילי היחידה הכירו את השבילים ואפשרויות התנועה בו, שגרה שרק לאחר תקופה יכולת לראות את תוצאותיה - 8 מחבלים במלכיה, 4 מחבלים מדרום לקונטרה, 5 מחבלים בסוור בוקר ליד קבוץ גשר, 3 מחבלים במרדף ליד חניתה ועוד ועוד מכפר רופין בדרום דרך פסגת החרמון בצפון ועד ראש הנקרה במערב.

אך בכך לא היה די - למרות אבידותיהם המשיכו המחבלים להציק ליישובי הצפון - ירי בזוקות על מנרה, אוטובוס הילדים באביבים, מוקשים דרך הירדן ומארבים לרכב של רמת מגשימים. היו אירועים של יום יום ולכן היה הכרח להעתיק את המלחמה אל בסיסהם במורדות הגלעד, בפתח - לנד ובכפרים שלאורך הגבול - לפגוע בהם בבתיהם ולמנוע מהם את היכולת להגיע לגבול ולהתבסס לאורכו.

כאן נקמת מסכת פעולות התגמול רבות ההעזה והקורבנות וכאן שוב הוכיחו חיילי הסיירת את יכולתם - פעולות מפורסמות כמו "עינתא", "כפר המאם", "אל- היאם", פשיטות משוריינות אל הפתח - לנד ואל דרום הליטני הן שיצרו את האמון והרגשת הביטחון אצל מפקדי הצבא שעדיף לשלוח את חיילי הסיירת, הם בוודאי יצליחו, הם

מכתב הערכה ללוחמי סיירת אגוז מאלוף פיקוד צפון

ש מ ר
א ו ש ר

מפקדת פקוד הצפון
לשכת האלוף
טל' 02/106/7
מב 1238
אדר חשל"א
מרץ 1972

מפקד יחידה 483

אורד יודיר !

לסכום כמה מהמבצעים שלכם עולה בי הדחף לכתוב

אליכם מספר מילים.

מפקדת הפקוד סומכת עליכם ורוצה להטיל עליכם מבצעים;

יחידות אחרות מחזרות אחריכם ושמוחות לשתף אתכם פעולה; כל מי שפקד

עליכם במבצעים ועקב אחרי התנהגותכם - מלא התפעלות והערכה.

חשבתי שמן הראוי שאבשיך ואתה מדעו זאת.

מרדכי גור, אלוף
אלוף פקוד הצפון

מג/רק

ש מ ר

סיירת אגוז

למעלה בהר כבר שוקעת השמש
ורוח של ערב פורץ מן החום
סיירת אגוז את הדרך יודעת
כי בה היא הלכה גם אתמול גם שלשום

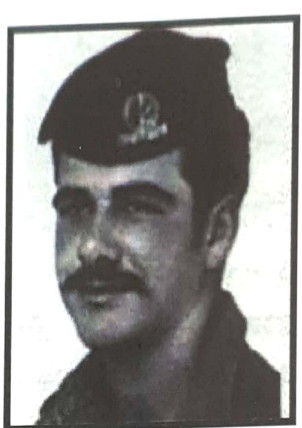
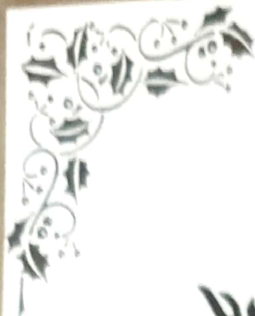
כל מי שדרכו כבר עייפה בינתיים
מיום מפרך ומלילה קודר
מזור יזייך לו היום שבעתיים
כי זו תהילת הזייל שזוזר

לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה
אך לב של זהב והמון אהבה

בינות מטעי זמניות ותפוז
העין פקוזה והדופק הולם
אולי במדרון האויר שוב מתווז
אבל המושב שממול כבר זולם
הלילה יזדור הסויר אל העמק
מזור שוב יצלוז את מימי הירדן
ושוב יזוזר אל הסוף והגמא
כשבקר זודע על ההר יגנן

לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה
אך לב של זהב והמון אהבה

רבים הימים שטובלים רק בתכלת
אשר טוב היה בם לפצוץ בשיר
אך על דברתנו נזכר בם את אלה
אשר אור היום שוב להם לא יאיר.

מיטלמן אליהו ז"ל
1952-1972

